

Efter gældende lov er centrale kraftvarmeværker – kraftvarmeværker omfattet af bl.a. bilaget til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv. – fritaget for afgift af den del af det samlede forbrug af afgiftspligtige varer, der medgår til produktionen af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Med elliberaliseringen mister »indregnes i elektricitetsprisen« sin mening. Med bestemmelserne i dette lovforslag er det sigtet, at den gældende hjemmel til fritagelse for brændsel til fremstilling af elektricitet fortsat kan finde anvendelse.

Det foreslås derfor at den gældende hjemmel suppleres med en bestemmelse om, hvordan den del af brændslet, der er indregnet i elektricitetsprisen skal opgøres for centrale kraftvarmeværker, der ikke længere afsætter til omkostningsbestemte elektricitetspriser, og hvor »indregnet i elektricitetsprisen« derfor ikke længere har mening.

For centrale kraftvarmeværker, der afsætter mere end 25 pct. af den fremstillede elektricitet til ikke-omkostningsbestemte priser foreslås, at som indregnet i elektricitetsprisen anses den del af brændslet, der er indregnet i elektricitetsprisen efter den kontrakt, der var gældende 1. juli 1998 og som var godkendt af Elprisudvalget.

Ved opgørelsen af den andel af den fremstillede elektricitet, der afsættes til ikke-omkostningsbestemte priser, tages udgangspunkt i de mængder og priser, der anvendes ved afregningen af elektricitet solgt fra kraftværket eller driftsfællesskabet til eldistributionsvirksomheder eller direkte aftagere her i landet. Med andre ord tages der udgangspunkt i de priser, der var gældende for afregningen mellem driftsfællesskabet og forbrugerne, hvor driftsfællesskabet har været et led mellem forbruger og kraftvarmeværk. Opgørelsen foretages løbende for det seneste år.

Når en kontrakt pr. 1. juli 1998 lægges til grund betyder det, at de regneregler, der følger af kontrakten også får betydning for opgørelsen. Således skal et værk, der efter kontrakten skal dele kraftvarmefordelen eksempelvis 1. januar 2000, også benytte denne deling i forbindelse med afgiftsreglerne fra denne dato.

Såfremt der i kontrakten af 1. juli 1998 er indføjet at kontrakten falder bort fra en bestemt dato, eller at der fra en given dato ændres på betalingerne på en sådan måde, at indregnet i elprisen måtte miste sin betydning anvendes fra dette tidspunkt de følgende regler for værker uden godkendt kontrakt.

Såfremt et kraftvarmeværk ikke har en kontrakt den 1. juli 1998, der har været godkendt af Elprisudvalget, anses i stedet for indregnet i elektricitetsprisen en mængde brændsel opgjort på grundlag af en varmevirkningsgrad. For værker beliggende i nyere varmforsyningsområder på højst og med en alder på op til 12 år kan anvendes en varmevirkningsgrad på 200 pct. For værker beliggende i ældre varmforsyningsområder anvendes en varmevirkningsgrad på 119 pct.

Alderen for en varmforsyning, der til stadighed er blevet vedligeholdt og udbygget samt forbedret, er vanskelig at fastsætte entydigt. Varmeforsyningen kan i dette tilfælde opfattes som etableret ved seneste større investering, hvor forsyningen er blevet udvidet relativt væsentligt. Ved vurderingen af, om varmforsyningen er mere eller mindre end 12 år gammel, kan også ses på, hvor stor en del af investeringerne i fjernvarmforsyningen og værk, der er afskrevet. Hvis der f.eks. afskrives lineært over 24 år, og under halvdelen af de samlede investeringer i varmforsyningen herunder værk er afskrevet, kan varmforsyningen anses for etableret for mindre end 12 år siden.

Disse varmevirkningsgrader svarer til at kraftvarmefordelen hhv. alene tilfalder varmesiden og deles ligeligt mellem elektricitets- og varmesiden. Der kan dog højst fritages en andel af brændslet svarende til en elvirkningsgrad på 40 pct.

Såfremt det er muligt at finde et passende værk, kan et kraftvarmeværk dog benytte et referenceværk i stedet for en varmevirkningsgrad.

Der kan således anvendes et passende referenceværk, der svarer til det konkrete kraftvarmeværk. Ved valget af et referenceværk tages udgangspunkt i værkets virkningsgrader, alder, udbygningstakten for varmforsyningen og de kontraktmæssige forhold vedrørende elektricitets- og varmfremstillingen.

De statslige told- og skattemyndigheder skal godkende det anvendte referenceværk.

For værker, der afsætter mindre end 25 pct. af den fremstillede elektricitet til ikke-omkostningsbestemte priser anvendes de gældende kontrakter, som er godkendt senest 1. juli 1999. Det er dog en forudsætning for dette, at kontrakterne deler kraftvarmefordelen efter senest 12 år. Er dette ikke tilfældet anvendes i stedet reglerne i bestemmelsens nr. 1 eller 3.

Til nr. 2

Det foreslås, at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for valg og godkendelse af referenceværk, jf. § 1, nr. 1.